

Somos Béla ezredes, vívómester

(1912 – 1999)

A Magyar Királyi Toldi Miklós Honvéd Sporttánár- és Vívómesterképző Intézetben végzett.

1943-ban a TOLDI-ban, honvéd vívómester gyakornok.

1952-ben az olimpiára való indulás előtt egy nappal, politikai nyomásra, „állambiztonsági okokból”, mint volt Horthysta katonatisztet, nem engedik kiutazni a csapattal.

1961-ben mesteredzői diplomát szerzett.

Később Németországba távozott és ott lett edző.

Alapelve volt, hogy a sikerhez szorgalom, odaadás, akaraterő és mindennapos küzdelem vezet.

A háború után a Budapesti Honvédnál volt vívómester. A Magyar Vívósövetség Edzőbizottságának is tagja volt.

Sírja, a Farkasréti temetőben van.

Híres tanítványai:

- Papp Bertalan
- Kárpáti Rudolf
- dr. Bakonyi Péter
- Horváth Zoltán

Anekdota Somos Béláról:

„A sokatmondó mosoly”

A 1960-as években a Budapesti Honvéd vívótermében Somos vívott iskolát az egyik tanítványával. Az előtérben Szűts János beszélgetett néhány tanítványával. Belépett a terembe Somos felesége. Régi vágású katonatisztként azonnal odalépett hozzá és lesegítette róla a kabátot, majd így szólt:

- *Hölgyem miben lehetek a szolgálatában?*
- *A férjemet keresem. - jött a válasz*
- *Éppen a teremben vív.*
- *Velem is fog hamarosan. - jött a feleségtől a rezignált válasz*

Somos Béla

Szűts János mester odébb lépett és csendesen várakozott. Mikor a feleség belépett a vívóterembe és az egyik tanítvány kérdően a mesterre nézett. Huncut mosollyal az arcán csak ennyit mondott:

- *Nős ember!*